

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2780/05
09.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажић, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиље АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.7695/05 од 13.7.2005. године, у седници одржаној 9.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Београду Гж.бр.7695/05 од 13.7.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Обреновцу П.бр.787/03 од 3.3.2005. године одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој на име свог доприноса за њено издржавање као разведеног брачног друга плаћа износ од 30% месечне девизне пензије у износу од 840 еура које прима преко Поштанске штедионице у Београду, као неоснован. Обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 16.125,00 динара.

Одлучујући о жалби тужиље, Окружни суд у Београду је пресудом Гж.бр.7695/05 од 13.7.2005. године, одбио као неосновану жалбу и првостепену пресуду потврдио.

Против наведене пресуде Окружног суда у Београду тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу овлашћења из члана 386. ЗПП и нашао да ревизија тужиље није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Наводи ревизије о погрешној примени материјалног права нису основани.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да су тужиља и тужени брак закључили 1991. године. Овај брак разведен је правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу (П.бр.806/02 од 17.12.2002. године). Тужени је корисник пензије у висини од 840 евра месечно, а тужиља је корисник пензије у противредности 50 - 60 евра које прима у РР. Власник је стана површине 44 м² у РР1. Обе парничне странке немају законских обавеза издржавања. Брачна заједница између њих престала је 6.9.2002. године када је тужиља напустила туженог и отишла у РР, како би чувала унуку која је тамо уписала школу. Тужени је предлагао тужиљи да своју унуку упише у школу у Србији, што је она одбила.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право.

У конкретном случају тужиља је без оправданог разлога напустила туженог да би чувала своју унуку у РР док се она школује иако унука има оба родитеља. Стога сагласно одредби члана 287. став 2. раније важећег Закона о браку и породичним односима ("Службени гласник РС" бр.22/80, 11/88, "Службени гласник РС" бр.22/93, 25/93, 35/94, 46/95 и 29/2001) који се примењује на основу одредбе члана 357. став 2. и 3. Породичног закона ("Службени гласник Републике Србије" број 18/2005) основано су нижестепени судови одбили тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени да јој на име свог допринос за њено издржавање као разведеног брачног друга плаћа износ од 30% од месечне девизне пензије.

Неосновани су наводи ревизије тужиље, јер напред поменутом одредбом члана 287. став 2. Закона о браку и породичним односима прописано је да суд може узимајући у обзир све околности случаја одбити захтев за издржавање ако издржавање тражи брачни друг који је злонамерно или из неоправданог разлога напустио свог брачног друга. Тужиља је имала могућност да се врати у Србију и да у заједници са туженим чува унуку, што је она одбила, и такво стање траје све до данас, о чему су нижестепени судови у својим одлукама дали довољне и јасне разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни суд.

Применом одредбе члана 393. ЗПП Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС" број 125/04 од 22.11.2004. године, који је ступио на снагу 23.2.2005. године), Врховни суд је одлучио о ревизији применом одредаба ЗПП које су важиле до ступања на снагу наведеног Закона.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

ИЈ